

מ"ת 8990/09/20 - מדינת ישראל נגד עומרי ברגיג, יובל ברהה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 8990-09-20 מדינת ישראל נ' ברגיג(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. עומרי ברגיג
2. יובל ברהה (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד לוס
ב"כ משיב 1 עוה"ד ביילין ורוזין

החלטה בעניין משיב 1 - ראיות לכאורה

- לפני בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה מיום 12.4.21, לפיה נעצר המשיב בהסכמה עד לתום ההליכים, כזכותה המוסכמת של ההגנה לבקש עיון חוזר, גם ללא צורך בהצבעה על נסיבות חדשות או על חלוף הזמן. ההגנה מבקשת להראות כי המסד הראייתי, שבכוח התביעה להציב, לקוי ומצדיק את העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, אם לא את שחרורו בתנאים.
- בבסיס ההליך מצויה בקשת המדינה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, שהוגשה ביום 06.09.20 יחד עם כתב אישום, בו מיוחסות למשיב עבירות **רצח** לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **תקיפה בנסיבות מחמירות** (בנוכחות שניים או יותר) לפי סעיפים 379 ו-382(א) לחוק; ו**שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק.
- עניינה של החלטה זו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המשיב במיוחס לו.

המעשים המיוחסים למשיב:

- ביום 8.8.20 סמוך לשעה 00:30, בעיר לוד, נסעו המשיבים, הקטין ע.י. ואליאון אדמס, ברכבה של אליאון מסוג שברולט בו נהגה, בדרכם לבילוי משותף. המשיב נטל מביתו ונשא בבגדיו סכין מטבח באורך 20 ס"מ, כשאורך הלהב 9 ס"מ, ובעת שהיו ברכב אמר זאת לקטין, כשאליאון ויובל שומעים.
- תחילה נסעו הנ"ל לטיילת בתל-אביב שם פגשו מכרים נוספים איתם בילו - חן דאסה, וויסאם באדר ומור צרפתי [שיחד עם המשיבים והקטין יכנו "התוקפים"], וכן לינוי פראג'ס ופריאל מזרחי [שיחד עם אליאון תכוננה "הבנות" [1]]. לאחר מכן נסעו התוקפים והבנות למסעדה "ארבע על ארבע" בחוף ימה של ראשון לציון, ברכבה של אליאון וברכבה של לינוי, מסוג מזדה 3, ואת כלי הרכב החנו במגרש החניה הסמוך.
- בשעה 03:30 לערך סיימו התוקפים והבנות את הבילוי במסעדה, שבו לכלי הרכב שחנו בחניה, ונכנסו אליהם עמוד 1

כדי לנסוע מהמקום. אותה שעה חנה בסמוך למזדה רכב מסוג טויוטה קורולה, בו ישב יאשיהו בלום ע"ה, כשבסמוך עמדו ועישנו חבריו, ירדן גמליאל, פרץ בן-אליהו ואנדריי סחוטא.

7. חן, שישב במזדה, שאל את ירדן אם הם רוצים לקנות סמים. לאחר חילופי דברים קצרים וסתמיים, יצא חן מהרכב והכה את אנדריי בראשו. מיד יצאו יתר התוקפים מהמזדה ומהשברולט, הצטרפו לחן, והחלו לתקוף את ירדן, פרץ ואנדריי במכות ובבעיטות. ירדן ופרץ נמלטו מהמקום ובעקבותיהם גם אנדריי. עוד לפני בריחתו של אנדריי יצא המנוח מרכבו, ונותר לבדו עם התוקפים.

8. אז התקרב המשיב למנוח, כשיובל מדרבן ומעודד אותו בקריאות "תדקור אותו, תדקור אותו" [2], שלף את הסכין שנשא עמו ודקר בה את המנוח שש דקירות בגבו, שלפחות שתיים מהן היו "חזקות ועמוקות". המנוח ניסה להימלט על נפשו, בעוד דמו ניגר מגופו, אך לאחר 35 מטרים קרס והתמוטט, ומותו נקבע בבית החולים אליו פונה.

9. לאחר המתואר לעיל ברחו החברים והבנות מהמקום לבתיהם ברכבי השברולט והמזדה, כשיובל מרים בידיו את מחסום החניון כדי להסיר כל עיכוב בעת הבריחה. במהלך הנסיעה אמר המשיב לקטין "ראית מה עשיתי לך?". עוד זרק המשיב את הסכין החוצה מהרכב הנוסע, כדי לשבש הליכי חקירה ומשפט, אך הסכין נמצאה על-ידי המשטרה במקום הזריקה, בהכוונת אליאון.

השתלשלות ההליך:

10. ביום 12.4.21 נעצר המשיב בהסכמה עד תום ההליכים נגדו, תוך שמירת זכותה של ההגנה לבקש עיון חוזר, גם ללא צורך בהצבעה על נסיבות חדשות או על חלופי הזמן.

11. ביום 22.2.22, בדיון בבקשת התביעה להארכת מעצר רביעית בתיק, קבע בית המשפט העליון כי קצב ההתקדמות בתיק העיקרי אינו משביע רצון, ולפיכך הורה על עריכת תסקיר מעצר, אשר יבחן את אפשרות העברתו של המשיב למעצר פיקוח אלקטרוני [בש"פ 1202/22].

12. ביום 13.3.22 התקבל תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצת שחרור. השירות סיכם את התרשמותו במילים ברורות: "מכל האמור, ולאחר ששקלנו נתוניו של עומרי, עמדותיו המטשטשות התנהלותו, לצד הסיכון העולה ממצבו בהקשר של התנהגות אלימה ואימפולסיבית, אנו מעריכים כי המשך מעצרו בפיקוח אלקטרוני בפיקוח מפקחים שאינם מודעים לקשייו ואינם ערניים לדפוסיו, לא יצמצם את הסיכון במצבו".

13. לבקשת ההגנה, מכוח הזכות שנשמרה לה, טענו הצדדים לעניין קיומן של ראיות לכאורה, בכתב וכן בעל-פה בדיון שהתקיים ביום 15.5.22. נטלתי לעיוני את חומר החקירה הרלוונטי, ולהלן סקירתו ומסקנותיי.

להשלמת התמונה - נאשמים נוספים בפרשה:

14. התובע המלומד הסביר, שיתר התוקפים לא הואשמו בגרימת מותו של המנוח, שכן לא ניתן היה לקבוע בוודאות מספקת כי ידעו על נוכחות הסכין או היו ערים לאפשרות שייעשה שימוש בנשק.

15. יובל הואשם בכתב האישום המקורי בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, שידול לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות (נשק קר) וסיוע לאחר מעשה. ביום 21.2.21 נעצר יובל בהסכמה עד תום ההליכים נגדו. ביום

17.3.21, במסגרת הסדר טיעון, הודה יובל בכתב אישום מתוקן, הורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות (בצוותא) וסיוע לאחר מעשה, ונגזר עליו עונש מוסכם שעיקרו שלוש חודשי מאסר, שכלל הפעלת מאסר מותנה [תפ"ח 8956-09-20].

16. ארבעת התוקפים הנוספים עמדו לדין בבית משפט השלום בגין עבירות שעיקרן תקיפה בנסיבות מחמירות [ת"פ (ראשל"צ) 8421-09-20]. כולם הודו והורשעו במסגרת הסדרי טיעון, כשוויסאם וכן צירפו תיקים נוספים. פרט למור, שדינו טרם נגזר, הוטלו עליהם עונשי מאסר בפועל.

יריעת המחלוקת:

17. המחלוקת הראייתית בין הצדדים תחומה ומצומצמת בהיקפה, אך משמעותית במהותה. ההגנה מסכימה שהמשיב יצא את ביתו ובכליו הסכין; המשיב ויתר התוקפים 'השתתפו בקטטה', במהלכה נדקר המנוח באותה הסכין וכך נגרם מותו; לאחר תום האירוע, מצויה היתה אותה הסכין בידיו של המשיב, שהשליך אותה מהרכב, וגם אמר לקטין "ראית מה עשיתי לו?".

18. ההגנה טוענת - ועתה במלוא קולה, משהסתיים משפטו של יובל - שיובל הוא הדוקר, והוא שגרם בכך למותו של המנוח. ההגנה ערה לכך שאיש מהתוקפים, ובראשם המשיב עצמו, לא מסר דבר התומך בטענתה, אך טוענת שיש לייחס זאת לקודים המקובלים בקרב התוקפים וקבוצת השייכות שלהם, או לפחד של המשיב מפני האחרים, המשווים לארגוני פשיעה. בין הראיות הישירות המצביעות על זהותו של יובל כדוקר מצויות עדויותיהם של שלושה עדים אובייקטיביים, שאחד מהם אף דיווח בזמן האירוע למוקד המשטרה ומסר תיאור של הדוקר, ההולם את יובל.

19. התביעה שוללת את התזה של ההגנה, בהצביעה על ריבוי הראיות המסבכות את המשיב, מהן ישירות ומהן נסיבתיות, ובראותה באמירתו הספונטאנית של המשיב - "ראית מה עשיתי לו?" - ראשית הודיה, למצער. מול הראיות המוצקות, שאין להפריכן, מסתמכת ההגנה על ראיות 'נוזליות', של עדויות ראיה שמשתנות ולוקות בחוסר ודאות, מחמת טיבו המהיר והמפחיד של האירוע, יחד עם תנאי התאורה במקום.

ראיות ומסקנות:

הערות פתיחה:

20. **מצלמות האבטחה:** התרחשות מסוימת נקלטה במצלמות האבטחה שבזירה, ולחומר החקירה צורף דיסק המתעד זאת ואף דו"ח צפייה, מלווה בתמונות, שערך מפקח יובל הראל. הסרטון, שנקלט בעדשת המצלמה בשעות הלילה, אפלולי למדי, דבר המקשה על זיהוי הדמויות המעורבות. בעת החקירה הוצג הסרטון לעדים והם תרמו באופן חלקי לזיהוי מי מהאנשים שנראים בסרטון, עם זאת הסרטון אינו מדגים בבהירות את זהות הדמויות המופיעות בו ובכללן את הדוקר ומעשיו.

21. **עדי הראיה:** בזירת האירוע, מגרש החנייה, נכחו בזמן הרלוונטי שלוש חברות - חברתם של ששת התוקפים; המנוח ושלושת חבריו; ו"הקבוצה הניטרלית" של ארבעה חברים שהזדמנו למקום כשהלכו לכיוון רכבם שחנה במגרש.

22. **קשה לסנכרן בין כלל העדויות שנגבו מקבוצת המותקפים ומהקבוצה הניטרלית.** לפנינו כביכול

"ראשומון" הבנוי מדברי עדים אמינים לכאורה, הסותרים זה את זה ואת הנסיבות האובייקטיביות, ולבסוף מטילים ספק בדברי עצמם. חוסר הדיוק בגרסאות הוצף למשל עת התבקש עד לצפות בסרטון ולהשוותו לגרסתו טרם הצפייה. ניתן לייחס את חוסר הדיוק לחשכה, למרחק ולזווית עמידת העדים ביחס למקום התקיפה, כמו גם ללחץ הכבד בו היו שרויים ולפרק הזמן החטוף שערך האירוע. הגם שקיימים כמובן גם פרטים המתוארים באופן דומה, זהות הדוקר אינה אחת מהם, ולמעשה לא ניתן להסיק מהתיאור של קבוצת המותקפים והקבוצה הניטרלית פרטים ברורים לגבי זהותו.

חקירת עדה מרכזית - אליאון אדמס[3]:

23. מאליאון נגבו מספר הודעות מהן ניתן ללמוד על סיפור המסגרת של האירוע ועל ההתרחשות בעת האירוע ולאחריו. אמנם אליאון עצמה לא ראתה את הדוקר בעת פעולתו אך היא מספקת בחקירתה נתונים המסבכים ומפלילים-לכאורה את המשיב במיוחס לו ואשר לגבי מרביתם אין מחלוקת. להלן תמצית גירסתה:

אליאון נהגה בליל האירוע, ברכב מסוג שברולט קרוז. בשעה 00:30 - 24:00 לערך אספה את המשיב עת יצאו לבלות והחזירה אותו לביתו בתום האירוע. בנוסף הסיעה את יובל, את הקטין ואת מור. ברכב השני, מסוג מזדה 3, נהגה חברתה לינוי ועמה יעל, חן וויסאם. **כבר מיד עם היכנסו של המשיב לרכבה הבהיר שהביא עמו סכין** "הוא צעק את זה בכזאת התלהבות, כאילו זה ממש כבוד גדול, להביא סכין" (עמ' 39). היא ראתה שהמשיב מחזיק סכין בעלת ידית שחורה (עמ' 51). בתום בילוי בתל אביב נסעה החבורה לחוף 4 X 4 בראשון לציון. אליאון החנתה את רכבה במרחק של כ-10 מכוניות מרכבה של לינוי. בשעה 01:30-02:00, ירדו לבלות במסעדת קלדרון שבחוף הים ובשעה 03:00 לערך צעדו חזרה לכיוון המכוניות. הבנים הגיעו למכוניות לפני הבנות. היא ראתה חבורה של כ-5 בחורים מקבוצת המותקפים ליד הרכב של לינוי. הקטין כבר נכנס לרכבה וישב במושב שלצדה, כשמאחוריו המשיב. מאחוריה ישב יובל. אליאון התכוונה להתחיל לנסוע ולפתע ראתה את "חן וויסאם רבים מכות" ליד רכבה של לינוי (עמ' 61 לתמליל). לפני שסיימה להגיד את המילה "מכות", כל הבנים יצאו מרכבה, לעזור לחברים. הם "רצו כמו חיות" (עמ' 66). ראתה אותם "רבים מכות, זורקים דברים", "בוקסים, בעיטות". בשום שלב לא ראתה סכין. 5-10 דקות לאחר מכן הם חזרו לרכבה. המשיבים והקטין צעקו "סעי סעי סעי", "היינו בהיסטריה" (עמ' 10). בנסיעה הם לא דיברו, רק אמרו לה לנסוע לכיוון הבית וחזרו ואמרו לה "תסעי תסעי". היא **שמעה את הקטין שואל את המשיב איפה הסכין והמשיב ענה לו "שאצלו או משהו כזה"** (עמ' 73). בכביש 431, לפני הפנייה לנס ציונה - ראשון לציון, שמעה אליאון את **הקטין צועק למשיב "אסף תזרוק את הסכין"** "עכשיו עכשיו עכשיו" (עמ' 33-34, 76 לתמליל). המשיב ענה לו "זרקתי". הקטין שאל היכן זרקת? והמשיב ענה לו בחולות (עמ' 76-77 לתמליל). בהקשר זה יצוין שאין חולק כי אליאון הובילה את החוקרים לאזור זריקת הסכין[4] וזה נמצא מגואל בדם המנוח. אליאון המשיכה בנסיעה, הורידה את המשיב ואת הקטין בביתם, ועלתה עם יובל לדירתו, בה הוא מתגורר עם חן וויסאם. לאחר מכן נסעה לביתה. בשעה 07:00 הגיעה המשטרה לביתה (עמ' 83). במענה לשאלות החוקר סיפרה אליאון עוד, כי בהיותם בדרך, אמר המשיב לקטין בהתפארות **"ראית מה עשיתי לו"** (עמ' 82, 85), והקטין השיב בחיוב **"כן ראיתי מה עשיתי לו"** (עמ' 88). הקטין שאל את המשיב אם הם הולכים עם כולם או לא, והמשיב אמר שהוא עומד להגיע הביתה לשחק בפלייסטיישן (עמ' 83).

עיון בתמליל עדותה של אליאון בבית המשפט מלמד כי זו חזרה על עיקרי הדברים שמסרה בחקירתה.

הודעות קבוצת המותקפים:

24. מעיון בהודעות המותקפים[5] עולה כי איש מהם לא ראה את ביצוע הדקירות. ארבעת חברי הקבוצה חזרו לרכב מסוג טויוטה קורולה לאחר בילוי במועדון. רכב זה חנה בחניון, בסמוך לרכב המזדה של לינוי. שלושה מבני הקבוצה, **אנדרי, פרץ וירדן**, עמדו ליד הטויוטה ועישנו. המנוח עצמו ישב בתוך הרכב "בחוף לכל הסיטואציה"[6]. בעודם במקום הגיעו שני בנים [חן וויסאם] ושתי בנות [לינוי ויעל] ונכנסו לרכב, בנות מלפנים, בנים מאחור. מי מחבורת המותקפים פנה בשאלה משועשעת לחן ולויסאם על כך שדווקא הבנים יושבים מאחור ובתגובה לכך הוצעו סמים לקבוצת המותקפים, הם שאלו "אם אתם מעוניינים באקסטות, בכדורים, באסיד"[7]. קבוצת המותקפים השיבה בשלילה ופרץ השיב בצחוק שהוא "סמוי". בתגובה התרגזו חן וויסאם, החלו לקלל שוטרים, ירדו מהרכב והחלו להכות את אנדרי. חבריהם של התוקפים הצטרפו אליהם, הפילו את אנדרי, ומספר אנשים בעטו בו ותקפו אותו באגרופים וסטירות[8]. אנדרי ברח והתקשר למנוח שאמר לו כי דקרו אותו. השלושה מסרו בהודעותיהם כי לא ראו את רגע הדקירה ולא יכלו למסור מיהו הדוקר. בכל מקרה לא ברורה להם הסיבה לתקיפת המנוח שלא אמר דבר.

25. באשר לתיאור התוקפים מרכב המזדה מסרו אנדרי וירדן בין השאר, כי צבע עורו של האחד היה לבן והשני היה אתיופי[9]. פרץ, בשונה מהם, אמר ששני הגברים מהמזדה היו בעלי עור בהיר ושהתוקף האתיופי בא בריצה מלמטה[10].

26. ירדן מסר כי ראה שהבחור האתיופי מוציא משהו מכיס המכנס. בהודעה נוספת תיאר שליפה מהירה מהמותן[11]. ירדן **שיער** שהתוקפים באו עם סכינים למרות **שלא ראה** משהו מסוים[12]. ירדן לקח את פרץ הצידה ואמר לו שיתרחקו ולא יתערבו. שניים או שלושה בחורים רדפו אחריהם כשנמלטו מהמקום.

הודעותיהם של חברי הקבוצה הניטרלית:

27. קבוצת העדים הניטרליים שחזרה אף היא מבילוי בחוף, היתה בדרכה לחניון ותארה את ההתרחשות הנוגעת לזמן בו הגיעה לקרבת הזירה. ההגנה נסמכת על דברי העדים מקבוצה זו ובפרט על תיאורו של אריאל וטוענת כי מתעורר ספק וכרסום בראיות התביעה, שכן התיאור של חלק מעדי קבוצה זו מתיישב עם מראהו של יובל ולא עם זה של המשיב.

28. **הודעת אריאל לוי** מיום 8.8.20: לדבריו, בילה במסעדת קלדרון בחוף 4 X4, עם שלושה חברים, **לינוי סתוי, נועם יצחק וירדן יעקובוביץ**. בשעה 03:20 הלכו לכיוון החניה. שני גברים אמרו להן לברוח כי יש סכינים. ראה 5-6 גברים בועטים בבחור אחד, אז ראה את אותו הבחור הפצוע, יושב בטויוטה הלבנה, בצד שליד הנהג. שניים מהתוקפים ברחו. בחור אחד ניגש לרכב, פתח את הדלת שליד הנהג והתחיל לבעוט בפצוע. לתוקף זה **היה משהו ביד כמו מברג עם שפיץ**. הוא נכנס עם כל פלג גופו לרכב ועשה תנועות של הזזת היד לפחות 3-4 שניות. תיאורו: לבש חולצה אפורה גובהו כ-1.80, צבע עור מעודן מוקה, שיער שחור "גלח". בחורה מהרכב צעקה לתוקף "כנס כנס לאוטו" והם נסעו מהמקום. אריאל דיווח למשטרה על האירוע ואף התקשר פעם נוספת לתאר פרט חשוב בו נזכר[13]. הוא דיווח שהדוקר לבש חולצה אפורה, היה מסופר, שיערו שחור, גובהו כמטר ושמונים. תחילה ביקשה החוקרת שידווח לתחנה כי היא עצמה משמשת רק כקו חירום, אך משהבינה במה מדובר קיבלה את הדיווח. משהוצג לו סרטון אבטחה, אישר אריאל שזכרונו "קצת שונה" ושיש פרטים "שלא מסתדרים לו".

29. **הודעת לינוי סתוי** מיום 14.8.20: ראתה את הקורבן רץ למושב שליד הנהג וסוגר את הדלת. בחור עם

חולצה אפורה פתח את הדלת ומרחוק זה נראה כאילו הוא **מריץ לו** בטירוף. מישהי צעקה לתוקף "תירגע תירגע". התוקף נכנס לרכב המזדה למושב שליד הנהג, והבחורה שצעקה לו להיכנס, נכנסה לתא הנהג והם ברחו משם. כאשר צפתה בסרטון שהוצג לה בחקירתה, תיקנה ואמרה שהיא רואה שהבחור עם החולצה האפורה נכנס למושב האחורי. נימקה שסברה אחרת בשל הזווית בה עמדה, ממנה נראה לה כאילו הוא נכנס למושב הקדמי[14].

30. **הודעות ירדן יעקובוביץ:** בהודעתו מיום 10.8.20, מסרשראה שלושה אנשים בועטים במישהו ששכב על הרצפה. התוקפים התפזרו ובחור קם, נכנס לטוויטה למושב שליד הנהג וסגר את הדלת. מישהו עם חולצה אפורה רץ אליו, **נתן לו אגרופים** וחזר למזדה שנסעה מהמקום. הבחור שהיה בטוויטה יצא מהרכב, ישב על המדרכה כשהוא מכוסה בדם. בהודעתו מיום 14.8.20, עולה כי ירדן נוכח בחוסר הלימה בין מה שזכר ומסר למשטרה, לבין מה שנקלט בסרטון האבטחה שהוצג לו[15].

31. **הודעת נועם יצחק מיום 11.8.20:** ראתה שהקורבן יושב ברכב ו-4 דמויות בועטות ומרביצות לו. מתארת תוקף **שבעט בטירוף**, ממש נשמעו חבטות. מישהי יצאה מרכב ואמרה "די תפסיק, אתם תהרגו אותו" והבועט נכנס למזדה.

גרסת המשיב:

32. למשיב בוצעו שבעה חקירות ותשאולים. קרי **שבע הזדמנויות** ניתנו לו למסור גרסתו נוכח חומר החקירה המצטבר נגדו. ככלל, מיעט המשיב לשתף פעולה, סיפק תשובות מתחמקות, סותרות ולא ענייניות. בהמשך שמר על זכות השתיקה, הפנה לחקירתו הראשונה ואף טען כי אינו קשור לעניין, לא הביא סכין מביתו[16], ומנסים להפיל עליו את התיק[17]. מהמעט שאמר ניתן ללמוד כי לגרסתו קבוצת המותקפים היא שהתחילה להציק ואף להכות את וויסאם והוא עצמו קיבל מכה בצלעות ממישהו שקפץ עליו. "כולם היו על כולם". הוא אינו יודע מה עשה יובל בקטטה, הוא לא ראה אותו בקטטה[18]. בשלב מסוים נידב המשיב הסבר לסירובו לומר מה עשה באומרו: "כי אני מפחד שאני אשב הרבה זמן בכלא"[19].

מסקנות:

33. גרסת ההגנה נסמכת על עדויות-אנוש המועדות לטעויות בשל הנסיבות - תאורת לילה, זוויות ראייה ומרחק, היות האירוע קצר (פחות מדקה) ומפחיד, וריבוי המעורבים. דוגמאות לכך מצויות בדברי העדים הניטרליים עצמם, ברפלקציה על גרסאותיהם הראשונות - הן ירדן והן לינוי סתוי ציינו את חוסר ההלימה בין המתועד בסרטון האבטחה לבין מה שזכרו, או שדימו לראות, וכך גם אריאל. עדותו של אנדריי בבית המשפט הוכיחה בעוצמה מיוחדת את תעתועי הזיכרון ואתגרי ההיזכרות - לעניין סכין שראה או לא ראה [פרוט', ע' 334], פרטי לבוש [ע' 336-337], הסתייגותו הכללית לגבי אמינותם של דבריו שנמסרו סמוך לאחר האירוע המחריד [ע' 361-362, 386], שגרם לטראומה נמשכת ולהימנעות מהיזכרות הכרוכה בהתקפי חרדה [ע' 359-360]. עוד נמצא, שחלק מהזכור לאנדריי מהאירוע נבע למעשה משיחות עם חבריו מיד בסיומו, כ"מעין שחזור" [ע' 336-337].

34. הראיות והנסיבות המצביעות לכאורה על אשמת המשיב במיוחד לו הן מוצקות, וככלל אף אינן במחלוקת: סכיניו של המשיב היתה בחזקתו בתחילת האירוע וכן בסופו, עובדה מוצקה שאינה במחלוקת. בתום האירוע, ובידיו של המשיב, היתה הסכין מגואלת בדמו של המנוח, עובדה מוצקה שאינה במחלוקת. בסמיכות זמנים לתום

האירוע, גם מתפאר המשיב ומתגאה במעשה, לפי התרשמותה של אליאון, כמובא לעיל, בפנותו לקטין בשאלה - "ראית מה עשיתי לו?".

35. ההגנה אינה יכולה לבסס, ולו כאפשרות סבירה, את התזה של העברת הסכין מהמשיב ליובל, ביצוע הדקירות על-ידי יובל, והשבת הסכין המגואלת בדם לידי המשיב. מדובר בלא-גרסה, תיאוריה נטולת עיגון במציאות של עובדות, ראיות ושורת ההיגיון.

36. במצב דברים זה, סירובו של המשיב למסור גרסה עקיבה ומסתברת עומד לו לרועץ, קל וחומר נכונותו למסור לחוקריו שקרים מובהקים.

סוף-דבר:

37. מסכת הראיות שביד התביעה מבססת דיה סיכוי סביר להרשעה, משמע קיימות לכאורה ראיות לאשמת המשיב במיוחס לו. לכן, בקשת המשיב לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד לתום ההליכים, על-סמך חולשה ראייתית, נדחית.

ניתנה היום, א' סיון תשפ"ב, 31 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

[1] כך כונו בחקירות, בכתב האישום ובבקשת המעצר.

[2] אמירה זו, המיוחסת ליובל, נמחקה מכתב האישום המתוקן בעניינו של יובל.

[3] תמליל חקירה באזהרה מיום 8.8.20 בצירוף ההודעה כתובה, שערכה בהשלמת מילים שלא תומללו עקב איכות ההקלטה.

[4] דו"ח הובלה והצבעה מיום 8.8.20.

[5] חקירות אנדר"י סחוטה מיום 8.8.20, 18.8.20 ו-26.8.20; חקירת פרץ בן אליהו מיום 8.8.20; שתי חקירותיו של ירדן גמליאל מיום 8.8.20.

[6] חקירת פרץ מיום 8.8.20, עמ' 2, ש' 25.

[7] הודעת אנדר"י סחוטה מיום 8.8.20, עמ' 10-11 לתמליל.

[8] הודעת אנדר"י סחוטה מיום 18.8.20.

[9] הודעת אנדר"י סחוטה מיום 8.8.20 עמ' 19 לתמליל. עמ' 3 להודעה הכתובה ש' 76-79; הודעת ירדן גמליאל מיום 8.8.20 עמ' 1.

[10] הודעת פרץ בן-אליהו עמ' 2.

[11] הודעות ירדן גמליאל מיום 8.8.20 עמ' 1, ומיום 23.8.20, עמ' 2

[12] תמליל הודעת ירדן מיום 8.9.20, שעה 04:41, עמ' 10.

[13] מתוך קובץ שיחות מתומללות של דיווחים למשטרה על קרות האירוע.

[14] חקירת לינוי סתוי מיום 14.8.20, עמ' 13.

[15] חקירת ירדן יעקובוביץ מיום 14.8.20, עמ' 2, ש' 19-19.

[16] זכ"ד של פקד דוד בנו מיום 24.8.20.

[17] הודעת המשיב מיום 1.9.20, עמ' 46, ש' 39.

[18] תשאול שני של המשיב מיום 8.8.20 שעה 22:45-23:51, עמ' 24.

[19] תשאול שני של המשיב מיום 8.8.20 שעה 22:45-23:51, עמ' 44.